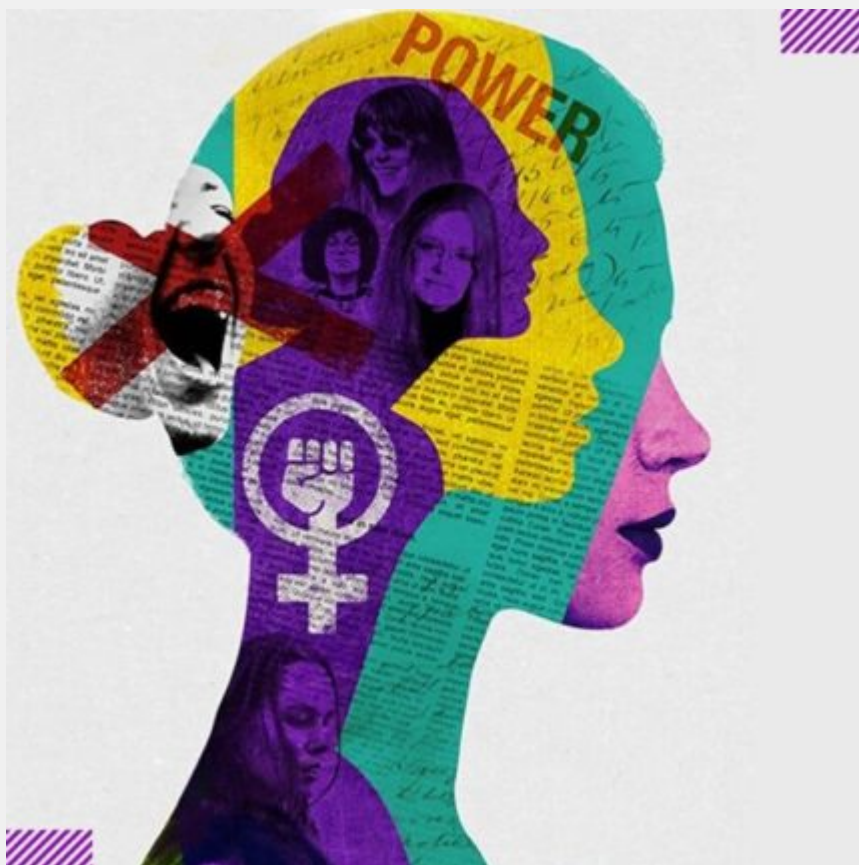




Η Συνέλευση Φεμινιστικών και Εργατικών Συλλογικοτήτων καλεί σε συγκέντρωση με απεργιακή συλλογική κουζίνα την Κυριακή 8 Μάρτη στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 12:00. Θα ακολουθήσει πορεία.

Η παγκόσμια φεμινιστική απεργία της 8ης Μάρτη αποκτά ιδιαίτερη σημασία στις μέρες μας που η καπιταλιστική κρίση αυξάνει τις ταξικές ανισότητες και αναπαράγει με μεγαλύτερη ένταση διακρίσεις με βάση το φύλο και ενάντια σε ό,τι δεν θεωρείται «κανονικό» σε ό,τι αφορά στην ταυτότητα φύλου και στον σεξουαλικό προσανατολισμό. Η φεμινιστική απεργία στη δουλειά και στο σπίτι -στην παραγωγή αλλά και στην αναπαραγωγή- καταφέρνει με μεγάλη επιτυχία να συνενώνει το σύγχρονο, μαχητικό φεμινιστικό κίνημα με τους εργατικούς αγώνες από την βάση, σε χώρες όπως η Ισπανία, η Ιταλία, η Χιλή και αλλού.

Οι συλλογικότητες και τα άτομα που συναντήθηκαν και δημιούργησαν την συνέλευση φεμινιστικών και εργατικών συλλογικοτήτων, θεωρούμε ότι το φεμινιστικό και το εργατικό κίνημα χρειάζεται από κοινού και συντονισμένα να αντιπαλεύουν τις καταπίεσεις που γεννά το σύστημα σε όλες τις πλευρές της ζωής και της δραστηριότητάς μας αλλά και να μαθαίνουν το ένα από το άλλο. Στόχος μας είναι ο αγώνας να περάσει στα χέρια των φεμινιστικών συλλογικοτήτων και των εργατικών σωματείων βάσης, ενάντια στην ανάθεση (και) της φεμινιστικής απεργίας στην συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία φέρει ευθύνες για την επέλαση των βάρβαρων αντεργατικών μέτρων των τελευταίων ετών.

Στην Ελλάδα της κρίσης, η επίθεση στις εργατικές κατακτήσεις έχει δημιουργήσει ένα τοπίο ανεργίας, επισφάλειας, ελαστικής και κακοπληρωμένης εργασίας, με ευθύνη των πολιτικών των διαδοχικών κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών καπιταλιστικών οργανισμών. Μια εγκυμοσύνη, ακόμα και πιθανολογούμενη, αποτελεί αιτία εργασιακής διάκρισης ή και απόλυσης και το δικαίωμα στη μητρότητα - γονεϊκότητα όχι μόνο δεν προστατεύεται στις νέες εργασιακές συνθήκες αλλά ακόμα και τιμωρείται, την ώρα που μπαίνει στο στόχαστρο έως και η νομιμότητα της έκτρωσης. Η κατάρρευση του κράτους πρόνοιας οδηγεί στην ανάληψη των ευθυνών της φροντίδας ατομικά, κυρίως από τις γυναίκες.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προωθεί επιπλέον όλων αυτών και κάθε νέο-σκοταδιστικό ιδεολόγημα που αμφισβητεί τον έλεγχο της ζωής και του σώματος των γυναικών, ενάντια και σε ό,τι ξεφεύγει από την ετεροκανονικότητα, ενώ και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, απολύτως συνυπεύθυνη για το σημερινό εργασιακό τοπίο ζούγκλας, προωθούσε την αλλαγή προς το χειρότερο του

Ποινικού Κώδικα για τον βιασμό, πριν αναγκαστεί να αναδιπλωθεί από τις πιέσεις του κινήματος.

Απέναντι σε όλα αυτά, χρειάζεται ένα εργατικό κίνημα ταξικό και ένα φεμινιστικό κίνημα μαχητικό, που θα βασίζεται στα ίδια τα εκμεταλλεζόμενα υποκείμενα και την οργάνωσή τους, μακριά από το λόμπινγκ και την αναζήτηση κυβερνητικών λύσεων εντός του καθεστωτικού κοινοβουλευτικού παιχνιδιού. Συμπεριληπτικό, που θα περιλαμβάνει ρητά τα ΛΟΑΤΚΙΑ+, όπως και κάθε ταυτότητα και καταπίεση. Που θα παλεύει ενάντια στην εργασιακή εκμετάλλευση μαζί με τις καταπίεσεις λόγω φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού, φυλής, θρησκεύματος, σωματικής ικανότητας, ηλικίας, κ.ά. και στο οποίο οι ντόπιες θα είναι μαζί με τις προσφύγισσες και τις μετανάστριες.

Καθώς οι εκμεταλλεύσεις και οι πολλαπλές καταπίεσεις αλληλοενιχύονται, ενιαία θα πρέπει να είναι και η απάντηση, βάζοντας στο στόχαστρο και το ίδιο το σύστημα που τις γεννά και τις αναπαράγει.

Συνέλευση Φεμινιστικών και Εργατικών Συλλογικοτήτων